

Συμβούλιο της Επικρατείας: 2464/77 (τμ.Α')

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. Κ' 1978, σ. 5

Βίαιον συμβάν συνιστόν εργατικόν ατύχημα νοείται και παν γεγονός γενεσιουργόν νοσήσεως ή επιδεινώσεως προϋπαρχούσης νόσου επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής τελούν δε ως προς αυτήν αμέσως ή εμμέσως, εις σχέσιν αιτίου και αποτελέσματος. Τα ασφαλιστικά όργανα υποχρεούνται να αξιώσουν το ειδικώς ητιολογημένον των ιατρικών γνωματεύσεων καθόσον η έλλειψις αιτιολογίας τούτων καθιστά και τας ασφαλ. πράξεις αναιτιολογήτους.

Πρόεδρος: κ. ΑΓΓ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ

Εισηγητής: κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Δικηγόρος: κ. Δ. Ράπτης

Επειδή, υπό του άρθρου 34 παρ.1 του αν.ν. 1846/1961 (ΦΕΚ 179) προβλέπεται η χορήγησις ασφαλιστικών παροχών και άνευ συμπληρώσεως των απαιτούμένων υπό του αυτού νόμου ημερών εργασίας, εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν, επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής. Ως τοιούτο δε συμβάν νοείται και παν βίαιον εξωτερικόν γεγονός, γενεσιουργόν νοσήσεως ή επιδεινώσεως προϋπαρχούσης νόσου, επελθόν κατά την εκτέλεσιν της προς αυτήν, αμέσως ή εμμέσως, εις σχέσιν εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, τελούν δε ως αιτίου και αποτελέσματος. Εξ άλλου, ο Κανονισμός Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος του ΙΚΑ (ΑΥΕ 57440/1938 ΦΕΚ 33 τ. Β') ορίζει ότι αι υγειονομικαί επιτροπαί είναι αρμόδιαι προς διαπίστωσιν, από ιατρικής απόψεως, της φύσεως, των αιτίων, της εκστάσεως και της διάρκειας της σωματικής ή πνευματικής παθήσεως του ησφαλισμένου, ο οποίος ζητεί ασφαλιστικήν παροχήν (άρθρο.29), ότι αι βεβαιώσεις αυτών είναι υποχρεωτικάί, εφ' όσον αύται εκδίδονται κατά τον προσήκοντα τρόπον και είναι ειδικώς ητιολογημένα (άρθρ.6 παρ.5 και 37). Εκ των τελευταίων τούτων διατάξεων, συνάγεται ότι τα υγειονομικά όργανα υποχρεούνται να παρέχουν εκάστοτε σαφή απάντησιν εις το τιθέμενον αυτοίς ερώτημα. Τα δε ασφαλιστικά όργανα, αποφαινόμενα τελικώς, υποχρεούνται να αξιώσουν το ειδικών ητιολογημένον των ιατρικών γνωματεύσεων, διότι το

αναπιολόγητον αυτών καθιστά και τας επ' αυτών στηριζόμενας πράξεις των ασφαλιστικών οργάνων αναπιολογήτους (Σ.τ.Ε. 3445) 1970 κ.α.).

Επειδή, εν προκειμένω, ο αιτών, υποστάς κατά το έτος 1972 εργατικόν ατύχημα (οσφυαλγία συνεπεία άρσεως βάρους) αναγνωρισθέν δια της υπ' αριθ. 2952/10.6.1974 αποφάσεως της Δευτεροβαθμίου Ασφαλιστικής Επιτροπή" Εφέσεων, υπέβαλε την από 9.3.1974 αίτησιν συνταξιοδοτήσεως λόγω αναπηρίας εκ του ατυχήματος. Η αίτησίς του όμως αύτη απερρίφθη, δια της προσβαλλόμενης αποφάσεως, επί τη αιτιολογία ότι αι διαπιστωθείσαι παθήσεις του δεν είναι απότοκοι του επισυμβάντος αυτώ ατυχήματος. Εις την κρίσιν δε ταύτην κατέληξεν η απόφασις, στηριχθείσα εις την υπ' αριθ. 178/20.1.1975 γνωμάτευσιν της Δευτεροβαθμίου Υγειονομικής Επιτροπής, εν τη οποία αναφέρεται ότι ο αιτών παρουσιάζει ενοχλήματα οσφυαλγίας επί αρχομένης αγκυλοποιητικής σπονδυλώσεως και παραμορφώσεως του σώματος του 02 εκ πιθανής παλαιάς κακώσεως (ποσοστόν 35%) και ότι η παραμόρφωσις του 02 σπονδύλου, ούσα ασήμαντος κατ' ιατρικήν κρίσιν και εν συσχετισμώ προς τας συνθήκας του ατυχήματος, δεν δύναται να έχη σχέσιν με τούτο, αλλά οφείλεται εις κοινήν νόσον εξ ης πάσχει ή εις προγενεστέραν αιτίαν. Η γνωμάτευσις όμως αύτη της Υγειονομικής Επιτροπής, μη ερευνώσα συγκεκριμένως την σχέσιν των παθήσεων του αιτούντος προς το επισυμβάν αυτώ ατύχημα, δηλαδή εάν το ατύχημα επέφερε τας παθήσεις ταύτας ή έστω επεδείνωσε προϋπαρχούσας παθήσεις, αλλά δεχομένη όλως αορίστως ότι η παραμόρφωσις του 02 σπονδύλου αυτού δεν οφείλεται εις αυτό, αλλά ή εις κοινήν νόσον, εκ της οποίας ούτος πάσχει, ή εις προγενέστεραν αιτίαν, είναι αναπιολόγητος. Κατ' ακολουθίαν, η προσβαλλομένη απόφασις, ερειδομένη επί της γνωματεύσεως ταύτης, στερείται της προσηκούσης αιτιολογίας και, ως εκ τούτου, είναι ακυρωτέα κατά τα βασίμως προβαλλόμενα δια της υπό κρίσιν αιτήσεως, η οποία δέον όπως γίνη δεκτή.